

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs IV. Qvartvs. De potestate Vicarii Episcopi quò ad conferenda
beneficia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

ea sunt iurisp. hæc enim non comprehendit ista Pianâ constitutione , declaravit S. Congregatio teste Quaranta in sum. bullar. v. beneficiorum regnatio. Tond. loc. cit. n. 9. intelligitque hoc ipsum de jurep. laicali. Riccius in defis. Curia Neapolit. l. 3. defis. 81. licet Quarant. loc. cit. loquatur in genere de benef. jurisp. cui adhaerere videtur Tond. l. 2. t. 3. §. 7. n. 3.

3. Respondeo tertio : poterit tamen etiam Episcopus dictis personis conferre beneficia, quæ vacant per dimissionem Clericatus factam ab eo, qui illa possederat ; cum hæc non sit vacatio per resignationem, de qua loquitur Bulla Piana, Tond. loc. cit. n. 4. citans Riccius ubi ante, p. 3. alleg. 307. ubi etiam addit., posse Episcopum libere conferre consanguineo beneficium ob alterius incompatibilis consecutionem resignatum, quod tamen meritò displicerit Tonduto; ed quod ob incompatibilis consecutionem beneficium prahabitum non possit resignari, sed debeat simpliciter dimitti, ut Garc. p. 11. c. 5. n. 58. & talis dimissio ex constitutione Clement. VIII. non possit fieri coram Ordinario, sed illa beneficia sint reservata Papæ, quod tamen credo intelligendum, si secundum incompatibile quis obtinuit à Papa.

Quæstio 677. Quid possit Episcopus circa beneficia litigiosa conferenda?

1. Respondeo primò : dum pendente lite super beneficio unus ex colligantibus moritur naturaliter vel civiliter, Ordinarius sive Episcopus (vel etiam alter inferior collator) non potest manus apponere, seu providere de illo beneficio, et si alias ejusdem beneficij collatio ad eum spectaret; quia ipsa lis affectionem causat. Card. de Luca. de benef. d. 92. n. 18. juxta c. 1. & 2. ut lite pendente, in 6. proceditque id ipsum non solum in beneficiis liberæ collationis, sed etiam in electivis, utpote de quibus propriè loquitur textus cit. c. 1. Card. de Luc. n. 19. Item ex communi sensu Beneficiastarum, ut ait Card. de Luca. n. 20. passim per Rotam canonizato de beneficiis iurisp. Laicorum (circa quæ passim & frequenter oriri solent lites, quam circa ea, quæ sunt liberæ collationis) etiam ex fundatione vel dotazione. Idem Card. ibid. & n. 21.

2. Respondeo secundò : sed neque videtur posse Episcopus (idem est de alio inferiore collatore) colligantem superstite providere de beneficio; ed quod illud sit de reservatis Papæ per regulam de subrogandis. Card. de Luc. loc. cit. n. 35. dicens hanc opinionem videri receptam in praxi. Alii tamen tenent contrarium; nimirum non minus posse à Collatore, quam à presentatore fieri dictam subrogationem; ed quod pars sit ratio in utrisque, nimirum cessatio rationis c. 2. ut lite pendente. quæ erat, ne propter novos adversarios litigia prorogari contingat. pro hac sententia est Garc. p. 5. c. 9. n. 221. citautisque ab eo Lancellot. de attentatis. c. 3. n. 128. Paris. conf. 30. n. 4. l. 4. Roch. Covar. &c.

Quæstio 678. Qua sit potestas Episcopi circa conferenda beneficia Sede papali vacante, vacantia, aut etiam Sede papali adhuc plena vacantia, sed de quibus Papa in vivis necdum disposuit?

Respondeo : de his satis dictum supra ; videri etiam potest Corrad. l. 3. c. 6. num. 56. Card. P. Leuren, Fori Benef. Tom. II.

de Luca. de benef. d. 16. num. 8. d. 31. num. 4. d. 93. n. 21. d. 24. n. 3.

Quæstio 679. Num Episcopus habens Coadjutorem conferre possit beneficia?

1. Respondeo primò : dum ei datus Coadjutor ob amentiam, Coadjutor habet potestatem conferendi beneficia; cum ei concedatur administratio episcopalibz ab Episcopo independens, & Episcopus eā caret; quia non est compos suū. Castrop. cit. p. 27. num. 5. citans Azor. p. 2. l. 6. c. 25. q. 15. Garc. p. 5. c. 4. n. 270. citans Parisi. de regn. l. 7. q. 20. a num. 25. Quintadv. l. 1. Ecclesiast. cap. 5. num. 5.

2. Respondeo secundò : dum datus est Coadjutor Episcopo sanæ mentis ob senectutem vel infirmitatem, ad Episcopum, & non ad Coadjutorem spectat conferre beneficia. Castrop. loc. cit. Garc. na. 26. citans Pavin. de potest. Cap. sede vac. p. 2. q. 1. n. 8. Selv. p. 2. q. 4. Coraf. p. 2. c. 4. a num. 9. Rebuff. de nominat. q. 8. n. 44. &c. contra Campeg. de Coadjut. Episcopi. n. 10. & Gonz. gl. q. 9. n. 4. Navar. conf. 3. de Cleric. agrot. apud Garc. num. 269. & 275. dum sentire videntur posse Coadjutorem conferre beneficia, Episcopo tali coadjuto non prohibente, seu non contradicente; per dationem enim Coadjutoris Episcopus non amittit dictam potestatem. Castrop. loc. cit. juxta regulam juris: id, quod nostrum est, sine facto & consensu nostro tacito vel expresso auferri non debet. Sed & Papa dat Coadjutori solum potestatem exercendi iura spiritualia, & temporalia, quæ jure vel consuetudine pertinent ad Coadjutoris officium; inter ea autem non sunt, quæ principalis recte potest, & age. re vult per seipsum. Garc. n. 274.

3. Respondeo tertio : sed neque talis Episcopus tenetur conferre beneficia cum consilio, aut auxilio Coadjutoris; quia nec ad hoc datur episcopo Coadjutor. Garc. loc. cit. quod si tamen Episcopo sanæ mentis daretur Coadjutor ob dilapidationem, seu malam beneficiorum administrationem, non posset Episcopus sine consensu, & consilio Coadjutoris conferre beneficia. Castrop. loc. cit. Garc. n. 273. citans Oldr. in c. venerabilis. de off. Deleg. n. 2.

Quæstio 680. Num Episcopus possit alteri concedere facultatem conferendi beneficia?

Respondeo ad hoc Garc. p. 5. c. 8. n. 119. non posse, id alteri concedere, quam Vicario suo Generali, citaturque pro hoc Rebuff. in pr. tit. de voce Episcopi. n. 55. Covar. l. 3. var. c. 20. n. 8. Quintadv. l. 1. Eccles. c. 5. num. 7. Sbrotiu de potest. Vicar. l. 1. q. 52. vide de hoc dicenda §. seq.

PARAGRAPHVS IV.

De potestate Vicarii Episcopi, quoad conferenda beneficia.

Quæstio 681. Quotuplex sit Vicarius Episcopi, & qualēm jurisdictionem habeat?

1. Respondeo ad primum: est triplex; natus, foraneus, à lege constitutus; Vicarius natus Episcopi est, qui cum officio, & dignitate nascitur inde-

Cc inde-

independenter ab Episcopi denominatione, quales sunt Archidiaconi. c. i. de off. Archid. c. ut singuli. de off. Archipresb. Sed horum jurisdictio hodieum ferè extincta est. Castrop. loc. cit. p. 30. n. 1. Vicarius foraneus dicitur, vel quia extra fores seu civitatem, in qua Episcopus residet, constitutus; vel porius, quia forum, & judicium non generale, sed speciale tenet; v. g. constitutus pro oppido, vel oppidis aliquibus. Castrop. loc. cit. Vicarius à legge constitutus seu generalis, qui pro tota diœcesi ab Episcopo nominatur. Castrop.

3. Respondeo ad secundum: jurisdictio Vicarii foranei est delegata. Argumento c. super quæstionem, de off. Deleg. Castrop. loc. cit. dicens sic ferè omnes sentire. Jurisdictio autem Vicarii generalis juxta communiorum est ordinaria; tum quia tribunal idem est Episcopi & Vicarii hujus, & non datur à Vicario generali ad episcopum appellatio; tum quia facta episcopi nominatione, jurisdictio ab ipsa lege conceditur. Castrop. loc. cit. citans Azor. p. 2. l. 3. c. 43. pertot. Barb. de potest. Episcopi. alleg. 54. d. n. 1. Molin. tr. 5. de just. d. 20. Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. hæc breviter in ordine ad seq. q. alibi ex professo. vide tantisper Garc. p. 5. c. 8.

Quæstio 682. An Vicarius generalis ratione hujus sui Vicariatū habeat potestatem conferendi beneficia?

1. Respondeo negativè; sed eger ad hoc speciali concessionē: illi enim ex concessionē Vicariatū concessa solum est Episcopatus administratio, in his, quæ necessitatibus sunt & utilitatis. Unde & instituere & confirmare potest praesentatos & electos ex generali mandato; quia hæc sunt iustitia & necessitatibus, juxta dicta alias: non autem conferre; quia beneficiorum collatio est quadam donatio libera, & cui concessa est bonorum administratio, etiam libera, non est concessa per hoc bonorum donatio. c. ult. de off. Vicar. in 6. Castrop. loc. cit. n. 2. Tond. in qq. benef. p. 2. c. 118. n. 5. Paris. de resign. l. 9. q. 7. n. 32. Pirk. de off. Vicar. n. 49. cum communī. Proceditque id ipsum, etiam ad solum Episcopum pertinet, consentum praestare in collatione alicuius beneficii, ita ut non possit à Vicario, non habente ad hoc speciale mandatum, suppleri. Castrop. ibid. n. 3. citans Rebuff. in pr. de Vicar. Episcopi. n. 9. Barb. ubi ante. n. 61. Gratian. discept. for. c. 303. n. 1.

2. Sed neque ex hoc generali mandato, & concessionē Vicariatū potest praesentare ad beneficia, quorum praesentatio ad Episcopum spectat; quia & hoc est liberalis gratia, & veluti quadam donatio. Pirk. loc. cit. n. 52. citans Sbrotium l. 2. q. 100. n. 2. & seq. Item nequit eligere, dum electio spectat ad Episcopum. Pirk. ibid. Sbrot. loc. cit. q. 30. n. 5. Neque etiam potest recipere, etiam liberas, resignaciones beneficiorum; multoq. minus ex causa permutationis. Castrop. cit. n. 3. citans Rebuff. ubi ante. num. 104. Riccium in pr. resol. 471. Azor. p. 2. l. 7. c. 29. q. 4. Garc. p. 11. c. 4. n. 14. Pirk. de resign. l. 7. q. 24. n. 3. sed de hoc alibi.

3. De cetero posse Vicarium Generale ratione Vicariatū sibi concessi sine speciali mandato, interim, dum beneficium vacat, & non providetur de Rectore, vel Rector impeditus est, constitutere Vicarium, qui beneficium regat, & animarum cura propiciat; quia hæc designatio rectæ Episcopatus administrationi necessaria est, & non est col-

lato, cum communī & alibi dictis tradit Castrop. loc. cit. n. 4, ubi tamen addit, si ob imperitiam, & à fortiori ob depravatos mores Rectoris contiuenendus esset Vicarius, id Vicarium generalem non posse ex generali mandato; cum ex generali mandato non possit beneficatos privare exercitio sui munieris, & alios in eo subrogare. citat pro hoc Covarr. l. 3. var. c. 20. n. 7. Barb. de potest. Episcopi. alleg. 54. n. 73. Sbrot. de Vicar. Episcopi. q. 112. a. n. 2. Pur. decis. 239. n. 2. Argumento c. licet. de off. Vic. in 6.

4. Potrò quod dictum de Vicario Episcopi, eum non possit sine speciali mandato conferre beneficia, idem dicendum de Vicario confituto in Urbe Papa, censet Garc. cit. c. 8. n. 182. citans Pavin. p. 2. q. 10. n. 19. Rebuff. tit. de forma Vicar. n. 16. Gamb. de off. Leg. l. 3. num. 708. Et contra Coras. p. 2. c. 1. n. 17. aitque Garc. n. 183. id procedere, etiam si dictus Vicarius esset Cardinalis, citatque pro hoc Rebuff. ubi ante. n. 64. & 70. Gamb. loc. cit. Baldum in l. aliquando. ff. de off. procons. subdit etiam Garc. n. 186. Cardinalem tamē factum Legatum Urbis, Papā ab ea recedente, posse conferre beneficia intra limites legationis consistentia, etiam Urbis, nisi oblet reservatio; & sic contrarium esse in Cardinale Legato Urbis, quam in Cardinale Vicario Urbis; citat pro hoc Bald. Rebuff. contra Gamb. supra n. 702. qui nequidem hanc potestatem conferendi Cardinali Legato concedit sine speciali mandato.

Quæstio 683. An Vicario, & qualiter concedi possit, & soleat collatio beneficiorum?

1. Respondeo primò: Vicario foraneo non solere; sed nec posse id concedi ab Episcopo, communis habet sententia, pro qua à Castrop. n. 5, citantur Gl. ult. in c. statutum. de prob. in 6. & in c. deliberatione. de off. Deleg. in 6. Rebuff. loc. cit. ex n. 15. & plures alii apud Covar. l. 3. var. c. 20. n. 6. & sic expressè docet Pirk. de off. Vicar. n. 50. Item Laym. in c. cum in generali. de off. Vicar. n. 3. ubi: datā operā loquor de Vicario generali; nam alteri neque in specie, neque in genere vacatura, beneficia conferendi potestatem Episcopus aliusque Ordinarius præter Papam committere potest: citatque pro hoc Abb. in cap. constitutus. de concess. prob. Sbrot. l. 1. q. 52. n. 2. Hoc tamen ipsum intelligendū, ait Castrop. de potestate conferendi beneficia tuis diœcesis; de potestate namq. conferendi beneficia alicuius loci, non videri sibi, cur comiti nequeat Vicario foraneo episcopi, tamē generalis non sit, citatque pro hoc Sbrotium l. 1. q. 53. n. 5. & Garc. p. 5. c. 8. n. 125. ubi ait: Vicario generali certi loci posse potestatem concedi conferendi beneficia illius loci, licet alias non sit Vicarius Generalis.

2. Respondeo secundò: posse Vicario Generali concedi hanc facultatem conferendi beneficia, habet communis Castrop. cit. n. 3. Garc. n. 119. id omnino supponens. Quin & Castrop. ibid. ait, ferè semper solere illi concedi hanc facultatem. Porro ad hoc, ut Vicario committatur hæc potestas, non requiritur, ut sit quoque Vicarius in temporalibus, ut volunt Pavin. de potest. Capit. Sede vac. q. 10. num. 31. Rebuff. l. c. num. 8. Sbrot. l. 2. q. 90. Azor. p. 2. l. 3. c. 43. apud Castrop. Sed sufficit esse Vicarium Generalem in spiritualibus, juxta subjectam materiam collationis beneficiorum, quæ spiritualis est, Garc. num. 122. Castrop. num. 6. citans

cans Barb. ubi ante. n. 57. eò quòd Vicarius pro spiritualibus tantum constitutus, absoluè Vicarius Generalis nuncupetur, ut constat ex Bullis Apostolicis teste Parisi. de resign. l. 8. q. 7. n. 187. & ex Trid. sess. 13. c. 2. & ex c. cùm nullus. de temp. ord. & tradunt Sbrot. l. 1. q. 25. n. 4. Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 11.

Questio 684. Vnde dictum mandatum datur Speciale, & in quo sensu dicatur Generale?

1. **R**espondeo ad primum: dici ex eo speciale, quòd ad hoc, ut Vicario concessa censematur facultas conferendi beneficia, specialiter debeat exprimi, quòd facultas ei detur conferendi beneficia; non verò, quòd detur ad conferenda certa beneficia vacatura, vel ad conferendum certis personis; id enim non valeret. Garc. cit. c. 8. n. 113. citans Sbrot. l. 1. q. 53. Pavin. Rebuff. Cuchum. &c.

2. Respondeo ad secundum: dici tamen potest ex eo generale mandatum, seu facultas generalis, si detur ad conferenda beneficia certi loci, seu partis diocesis, modo ibi sine plura beneficia. Garc. n. 114. citans Rebuff. de Vic. Ep. n. 23. aut ad conferendum in certis mensibus. Garc. loc. cit. citans Cuchum; aut ad conferendum simplicia tantum; aut curata tantum, aut certi valoris, aut vacatura per mortem. Garc. ibid. ex Rebuff.

Questio 685. An hac potestas conferendi beneficia censematur collata, seu satis expressa per clausulam generalem, quà Vicario concedit Episcopus facultatem administrandi omnia, sicut ipse habet?

Respondeo negativè. Garc. n. 118. Castrop. loc. cit. num. 8. citans Paris. de resign. l. 9. q. 7. n. 34. nam ex tali clausula cum libera & plena potestate administrandi solum inferatur, polle Vicarium ea præstare, quæ ad rectam episcopatus administrationem spectant, non verò posse eum exercere etiam, quæ sunt meræ gratiæ & donationis; non enim in concessione administrationis, etiam liberæ, conceditur potestas donandi. Castrop. juxta c. fin. de off. Vic. in 6.

Questio 686. An hac potestas collata censematur per clausulam generalem, quà Episcopus concederet Vicario, ut omnia loco sui præstare possit, tamen si ea sint, quæ speciale mandatum requirant?

1. **R**espondeo primò negativè, dum nihil eorum, quæ speciale mandatum requirunt, ex-primitur; tunc enim illa verba: licet ea sint, quæ speciale mandatum requirunt: habent pro non adjectis. Castrop. cit. n. 8. citans c. qui ad agendum. de procurat. in 6. & Molinam tr. 5. de just. d. 10. n. 9. Econtra tamen, si aliquid speciale mandatum exigens exprimeretur, & simul adderetur: & alia omnia speciale mandatum requirant; eò ipso ad omnia illa (modò tamen illa omnia generaliter expressa graviora vel majora non contineant, quām sit illud specialiter expressum) mandatum illud conceditur; adeòque etiam ad collationem beneficiorum. Castrop. ibid. citans Molin. ubi ante. Covar. l. 3. variar. Abb. n. 3. Sbrot. l. 1. q. 65. n. 5. & 7. Garciam cit. c. 8. n. 68. & 69.

P. Leurep. Fori Benef. Tom. II.

2. Respondeo secundò: sed neque adhuc censematur collata dicta facultas, dum dicta clausula generalis talis est, ut Episcopus concedat Vicario, ut omnia loco sui facere possit, esto, speciale mandatum requirant, excepta suppressione beneficiorum, unione illorum, aut præsentatione; nam ex vi hujus adjectæ exceptionis non conceditur potestas efficiendi quicquam speciale mandatum requires; si enim per dictam clausulam generalem, seclusa illa exceptione aliquorum, non censematur concedi, quod speciale mandatum requirit, nisi id ipsum in particulari exprimatur jure sic disponente, jam etiam per adiectam illam exceptionem id non conceditur; cùm illa exceptione non tam ad ampliandam concessionem, quam ad illius restrictionem apponatur, juxta l. 1. ff. de reg. juris. Castrop. loc. cit. n. 9. ex Covar. l. 2. var. c. 5. n. 4. & maxime n. 8. & 9. & Molin. ubi ante. d. 10. n. 9. Nec obstat illud: exceptione firmat regulam in casibus non exceptis; nam exceptione firma regulam in casibus non exceptis, modò tamen hi casus non excepti comprehendantur sub concessione, adeòque in præsente, cum jure sic disponente, nullus casus speciale mandatum requirens sub illa concessione comprehendatur, nullus casus speciale mandatum requirens non exceptus expresse firmabitur per talam exceptionem. Castrop. loc. cit.

Questio 687. An, & qualiter hac potestas conferendi beneficia arguatur concessa ex data Vicario facultate admittendi resignations?

1. **R**espondeo primò: ex data facultate admittendi resignations absolute & simpliciter factas, non infertur data facultas beneficia taliter resignata conferendi, Laym. in c. cùm in generali. de off. Vic. in 6. Castrop. loc. cit. n. 11. citans Barb. ubi supra alleg. 54. num. 68. Rebuffi, in addit. ad reg. 13. cancell. quia plus est conferre beneficia, quam resignations recipere, patetque ex eo, quòd Capitulum Sede vacante possit resignations recipere; non tamen beneficia conferre, quæ libera sunt collationis ad episcopum spectantia: ergo multò minus Vicarius episcopi; cum Capitulum Sede vacante majorem illo habeat potestatem absque specialibus illi commissis. Laym. loc. cit. ex Paris. & quia collatio est actus omnino separatus, & cum resignations non connexus. Castrop. l. cit.

2. Respondeo secundò: ex facultate data admittendi resignations ex causa permutationis censematur quoq; data facultas beneficia sic resignata conferendi; eò quòd licet conferre beneficia permutationibus distinguatur à receptione, & approbatione permutationis, seu resignationis facta permutationis gratiâ, eit tamen ita ei connexum, ut recipiens tales resignations, seu approbans permutationem obligetur permutationibus ea conferre; adeòque collatio tunc non est voluntatis, sed necessitatis: & sic habet stylus communiter observatus, ut eodem tempore & contextu, quo admittuntur resignations permutationis gratiâ, ipsa beneficia resignata permutationibus conferantur. Unde verisimile eit, episcopum dando potestarem recipiendi resignations permutationis gratiâ factas, voluisse simul dare potestatem faciendi collationem, quæ necessariò illis fieri debet. Laym. loc. cit. n. 6. Castrop. loc. cit. n. 13. citans Azor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 6. Et Dominiic. in v. fin.

Cc 2

de

de off. Vic. in 6. Garc. p. 5. c. 5. n. 104. & 108. citans insuper Coras. de benef. p. 2. c. 8. n. 2. Zechum de benef. & pens. c. 2. contra Rebuff in pr. tit. de forma Vicarii. n. 104. & 106. Staphilicum de lit. gratia. tit. de var. mod. vacat. §. resignationes. n. 23. Barb. ubi supra n. 68. Felin. in c. auditis. de prescript. n. 3. apud Castrop. De cetero ex data Vicario facultate admittendi resignationes, non addito: etiam ex causa permutationis: non potest Vicarius admittere resignationes ex causa permutationis factas; quia aliud est admittere resignationes, aliud dare autoritatem permutare volentibus, ut sit in admissione resignationis permutationis gratia. Castrop. n. 12. Garc. n. 110. citantes Rebuff. ubi ante. contra Pet. de Perus. de perm. benef. p. 2. q. 6. n. 23.

Questio 688. *An ex eo, quod Vicario data sit potestas destituendi, arguantur, ei concessam potestatem conferendi?*

Respondeo negativè: sicut nec vice versa concessa potestate conferendi venit potestas destituendi; tametsi enim hæc fermè conjuncta sint in potestate ordinaria, non tamen in delegata seu commissa; cùm hæc dependeat à voluntate committentis. Laym. loc. cit. n. 7. Pirl. de off. Vic. n. 53. Nec obstat, quod qui potest destituere, potest etiam instituere, & beneficia conferre; nam eti si id verum in habente potestatem ordinariam, non tamen in eo, qui habet destituere specialiter ex delegatione, vel commissione. Pirl. ibid. citans Paris.

Questio 689. *An postquam Episcopus specialiter commisit Vicario suo collationem beneficiorum, ademerit sibi potestatem, siue ligaverit sibi manus ad conferendum?*

Respondeo nequaquam, quin potius Episcopus tunc concurrit cum suo Vicario. Imò, si non constet, uter prius contulerit, præferenda est collatio facta ab Episcopo tanquā habente ampliorem potestatem, sicut humili ratione dicitur de Papa respectu aliorum collatorum. Laym. ad cap. cùm in generali. n. 2. citans Sbrot. l. 2. q. 93. Pirl. de prab. n. 80. & de off. Vic. n. 55.

Questio 690. *Dum data Vicario facultas generalis conferendi omnia beneficia, que ad Episcopum pertinent, ad quæ beneficia se illa facultas extendat?*

1. **R**espondeo primò: pro fundamento sequentium, cùm talis facultas data Vicario sit favor & beneficium cedens in detrimentum solius concedentis latè, quā fieri potest, est interpretanda. Castrop. loc. cit. n. 7. citans Azor. p. 2. l. 3. c. 45. q. 1. Sbrotium de potest. Vic. l. 1. q. 70. Barb. ubi supra n. 56. Hinc

2. Respondeo secundò: extendit se ad sequentia: primò ad beneficia curata & dignitates ecclesiistarum Cathedralium; quia hæc sub nomine beneficij vieniunt in materia favorabili. Castrop. loc. cit. citans Azor. ubi ante. c. 44. n. 7. Barb. n. 63. Pirl. de off. Vic. num. 50. citans Fagn. in c. ult. de simon. num. 36.

3. Secundò: ad beneficia post commissionem seu facultatem illam datam Vicario priùs erecta; quia, ut dictum, facultas hac utpote non odiosa & penalisa latè explicanda, adeoque dicendum, quod

se extendat tam ad erecta quām erigenda; eti si ea tempore data Vicario potestatis needum esset in rerum natura. Castrop. loc. cit. contra Pirh. de off. Vic. num. 54. Barbosam & Azor. ll. cit. insistentes Clem. literas. de rescript. Verum illud mandatum, de quo ibi conferendi beneficium certum certa personæ odiosum, & strictè interpretandum.

4. Tertiò ad beneficia spectantia jure devoluta ad Episcopum; quia ea beneficia confert Episcopus jure ordinario & communis ob negligentiam Collatorum. Laym. ad cap. cùm in generali. de off. Vic. n. 7. citans Paris. Castrop. loc. cit. n. 14. citans Azor. cit. c. 44. q. 2. Barb. n. 63. secūs tamen dicendum, ubi beneficia essent devoluta ad episcopum tanquam Sedis Apostolicæ delegatum; v.g. ob negligentiam Prælatorum Regularium; quia tunc episcopo ea conferendi potestas non competit jure ordinario, sed delegato. Pirh. loc. cit. n. 54. Castrop. Azor. Barb. ll. cit.

5. Quartò: facultatem illam generalem conferendi beneficia extendere se quoque ad praesentationes competentes episcopo, contra Garciam loc. cit. n. 83. Laym. loc. cit. Roch. de jurep. v. honorificum. n. 25. Pirh. de off. Vic. n. 52. Cœ. tenet Castrop. n. 15. citans Lamb. de jurep. p. 1. l. 2. q. 4. a. 4. & Azor. ubi ante. q. 10. ed quod nomine conferendi in materia favorabili, & in mandatis & facultatibus ordinariis comprehendantur omnes modi providendi; eti si in mandatis odiosis sit contrarium; nimil valde distinguuntur collatio, præsentatio, institutione, electio; AA. iudicem; unde

6. Quintò: extendit se ad beneficia commendanda, ita ut beneficia commendare possit Vicarius in iis casibus, in quibus conceditur episcopo; quia commendatio beneficii vel est propria beneficij collatio, vel quid minus illa. Castrop. Azor. ll. cit. Barb. num. 64. Subditque Castrop. ex Gonz. gl. 17. hæc à fortiori procedere, dum dicta facultas data esset Vicario sub verbo providenti; quia illud significationem latiore habet, omnésque modos provisionis propriissime comprehendit.

7. Sextò: dicta facultas sub dictis terminis generalibus data se non extendit ad beneficia, quorum collatio competit episcopo jure speciali vel privilegio; quia hæc potestas episcopi alii communicari nequit. Castrop. loc. cit. num. 14. Laym. in cap. cùm in generali. de off. Vic. num. 7. citans Paris. l. 1. q. 24. n. 64.

8. Denique facultatem conferendi beneficia, quomodounque vacariint, extendere se quoque ad admittendas resignationes beneficiorum, resignatæ beneficia conferenda, probabile censes Castrop. num. 10. Cùm resignatio solum potest fieri coram Superiori potente beneficium resignatum conferre, ut Gloss. in clem. unic. de re nunc. v. manibus. adeoque cùm Vicarius sit Superior, & possit resignata conferre, poterit & resignationem admittere. Verum de hoc alibi.

Quest. 691. *An Episcopus Vicario committere possit potestatem conferendi certum beneficium antequam vacet?*

Respondeo negativè; sed solum generalem facultatem conferendi ei concedere potest. Pirh. de off. Vic. Laym. in c. cùm in generali. n. 3. citans gl. comuniter receptam in c. deliberatione, §. prohibemus. v. cuiuscunque de off. leg. in 6. & DD. communiter in c.

con-

constitutus, de concess. preb. & specialiter Rebuff. tit. de vic. Episcop. n. 15. ubi quod Episcopus non possit Vicario committens collationem, sive respectu certi beneficii, sive respectu certa persona. v.g. dicendo. Tertio conferat beneficium in hac Ecclesia vacaturum, sive per mortem, sive per resignationem. Tum quia talibus commissionibus praeberet occasio modis illicitis aperiendi viam beneficii vacaturis, estque periculum, ne mortis machinatione, aut refugiatu circumventione vacatio beneficii procuretur: cum quia per hujusmodi commissiones determinatas inducuntur beneficiorum reservationes, vel exspectativa, qua odiosa sunt, & Episcopis non concessa, juxta gl. in c. cum dilectus. v. quempiam. de jure. & Trid. fess. 24. c. 19. Laym. loc. cit. potest nihilominus committere potestate conferendi beneficia restringita ad certum locum dioecesis, modò ibi sint plura. Laym. loc. cit. ex Sbrot. l. 1. q. 53. n. 5. Item, dum debitum aliqui est beneficium in Ecclesia quadam, quia v.g. Canoniam sine præbatione consecutus fuit, potest mandare Vicario, ut proximè vacaturum eidem conferat; quod enim de jure faciendum est, ut fiat, mandari seu committi potest. Pirh. n. 51. Laym. loc. cit. n. 6. citans seipsum Th. mor. l. 4. tr. 2. c. 10. n. 2. Item potest committere ei facultatem recipiendi resignationem determinati beneficii, eaque admis- sâ eidem committere facultatem conferendi, quia sic non committit collationem beneficii vacaturi, sed vacantis. Laym. loc. cit. Pirh. de off. vic. n. 51. quamvis de cetero simul ac conjunctim potestate certi beneficii resignationem recipiendi, & illud conferendi committere illi non possit, ut Sbrotius l. 1. q. 52. n. 25. & plerique alii, Laym. loc. cit. n. 4. Pirh. loc. c.

Questio 692. An Vicarius concessam sibi facultatem conferendi beneficia exercere possit, & conferre constitutus extra diocesim, ut id posse Episcopum, dictum est supra?

Respondeo affirmativè. Castrop. loc. cit. n. 16. cit. tane Azor. cit. c. 44. q. 9. Barb. n. 64. Gonz. gl. 62. n. 3. Garcias. cit. c. 8. n. 126. citans Covar. l. 3. var. c. 20. n. 28. Menoch. de arb. l. 1. q. 43. n. 19. Paris. de resign. l. 7. q. 24. n. 32. Sanch. de matrim. l. 3. d. 34. n. 2. Lamb. p. 2. l. 2. q. 2. a. 6. n. 3. Cora. de benef. c. 8. n. 3. &c. contra Bald. in l. 2. ff. de off. procons. n. 1. Barbat. in c. novit. de off. leg. German. de induit. Card. S. tibi quodad. n. 87. licet is dicat contrarium esse æquum. Non enim magis præjudicium, aut injuria irrogatur Episcopo per exercitam in ejus diocesi hanc jurisdictionem voluntariam ab Episcopo extraneo, quam ab hujus Vicario; cum absque strepitu, & figura judicii exerceatur, esto jurisdictione Vicarii in hoc, nimur quodad conferenda beneficia sit delegata & non ordinaria, sicut est Episcopi (ut Garc. n. 129. contra Cora. Boërium, Sbrotium) nam etiam delegata jurisdictione voluntaria seu concessa ab inferiore à Principe rectè exercetur extra territorium ob rationem datum. Garc. cit. n. 129. ex Sanch. supra. Neque his obstat. cit. l. 2. de off. procons. in qua se fundant adversarii; nam (quod solum dicunt in cit. lege) licet legatus proconsul si a puncto, quo proconsul urbem egressus fuit, non habeat jurisdictionem, neque intra, neque extra provinciam; quia hanc dare non potest proconsul legato suo, quo usque provinciam fuit ingressus, per hoc tamen non negatur, quod proconsule ingresso in provinciam, legatus ejus, sicut & ipse proconsul, non possit exercere jurisdictionem voluntariam extra diocesim. Garc. n. 130.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. II.

Castrop. loc. cit. n. 5. Porro quod dictum hoc in punto de collatione rigorose tali facienda à Vicario, idem dicendum de institutione rigorosè tali facienda à Vicario, idem dicendum de institutione & confirmatione; licet enim necessarum sit prius à Vicario cognosci aptitudinem presentati & electi, potest tamen hac cognitione elle extrajudicialis, & sic una cum institutione ab eo fieri extra diocesim. Garcias n. 138. juncto n. 142. Castrop. loc. cit. n. 17.

Questio 693. An Vicarius habens ab Episcopo facultatem conferendi beneficia, possit ipsi illi Episcopo suo, dum is alias habilis est, conferre beneficium?

Respondeo negativè; quia inter dantem & accipientem debet esse distinctio; jam vero Episcopus, ejusque vicarius unum tribunal, unamque personam & corpus constituunt, ut & id ex eo patet, quod à Vicario conferente beneficium inhabili non fiat devolutio ad Episcopum, juxta c. 2. de consuetud. in 6. & c. Romana. de appellat. in 6. Castrop. loc. cit. n. 19. citans Azor. cit. c. 44. q. 13. Garc. loc. cit. n. 143. citans Rebuff. in pr. rit. de forma vicariatus. n. 82. Cora. p. 2. c. 8. n. 6. Quintadv. l. 1. Ecl. c. 5. n. 7. Sbrotium l. 2. q. 91. n. 92. ait tamen Garc. n. 144. hoc videri intelligendum, quando vicarius conferret ut ordinarius; quia nimur simul cum jurisdictione generali, & ordinaria potestate data ei esset potestas conferendi; supponit siquidem, & fuisse tradit Garc. à n. 41. quod, dum illa, quæ speciale mandatum requirunt, committuntur simul cum designatione Vicariatus, seu jurisdictione generali & ordinaria potestate (aut etiam dum ea separatis, & postea committuntur ab Episcopo, non solum faciente mentionem Vicariatus, salutando illum & compellando Vicarium suum, ut Jo-And. sed dicendo; quod communionem alias datum extendat, ut Garc. n. 44.) tunc Vicarium in omnibus esse ordinarium juxta c. translat. de constitut. unde fiat, ut nunquam appelletur à Vicario generali ad Episcopum, etiam in requirentibus speciale mandatum; quia solent simul cum potestate ordinaria committi; citatque pro hac doctrina Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 8. Felin. in l. in corrigend. de off. ordinari. n. 1. Sbrotium. l. 1. q. 67. n. 3. Jo-And. &c. crescent. Ac proinde, ait Garc. n. 144. secus esse, seu Vicarium posse Episcopo conferre beneficium, si conferat ut delegatus. Cujus tamen contrarium tenet Castrop. cit. n. 19. ed quod dum hæc delegata potestas ab Episcopo proveniat, si Episcopus vi illius posset beneficium acquirere, ipse sibi censeretur beneficium providere, quod alienum est ab usu Ecclesiæ; cum provisio beneficij à beneficiario ortum habere non possit, ne detur locus ambitioni.

Questio 694. An Substitutus à Vicario, possit Vicario conferre beneficium?

Respondeo primò, supponendo primò, tametsi Vicarius alium Vicarium designare nequeat, ne procedatur sine termino, juxta c. clericos. de off. Vic. posse tamen ad breve tempus ex causa justa, v.g. infirmitatis, absentie, alteriusve impedimenti vices suas in totum alteri committere, jure, & consuetudine sic disponente, & hos Vicarios substitutos ex eodem tribunal cum substituente judicare, & eodem modo esse judices ordinarios. Castrop. n. 18. citans gl. in clem. I. de regular. v. locum aliorum. Marantan. de ord. judiciorum p. 4. dist. 5. n. 22. Molin. tr. 5. de

C. 3. juf.

just. d. 10. n. 7. Azor. p. 2. l. 3. c. 43. q. 3. Garc. cit. c. 8. n. 150
Secundò post illum partem jurisdictionis committere alteri, tum quia delegatus ad universitatem causarum unam vel alteram alteri subdelegare potest, ut Castrop. ex Sanch. loc. cit. §. 31. n. 2. & Bafil. Pont. de matrimon. l. 5. d. 26. n. 21. tum quia Vicarius non tam est delegatus episcopi, quam ordinarius ipsius, unam cum eo personam representans. Castrop. ibidem. Tertio inter causas, quas Vicarius alteri delegare potest, videri esse collationem beneficiorum, dum ea in eo, cui committitur, non requirit necessariò Vicarium generale; adeò que sicut Episcopus Vicario foraneo committere potest collationem beneficiorum, sic Vicarium generale eidem committere posse facultatem conferendi beneficia istius loci seu parti diocesis, in qua est judex; cum ipse possit Vicarium illum constitutus. Castrop. loc. cit. n. 18. Vide de his omnibus fusè Garc. cit. c. 8. a. n. 148. His suppositis,

2. Respondeo secundò, ad quæst. Quid si Episcopus designaret Vicarium generalē cū potestate substituendi alium Vicarium, cum clausula: quem nos Vicarium nunc prout ex tunc cum eadem potestate substitutus: videtur posse talis substitutus Vicarius, non Episcopo, sed Vicario substituenti conferre beneficium; eò quod is non à primo Vicario, sed ab ipso Episcopo acceperit potestatem conferendi; adeò que sicut ipse Vicarius provideri potest de beneficio, ita etiam à tali Vicario substituto. Castrop. n. 19. citans Garciam. cit. c. 8. n. 145. De ceterò dum is substitutus Vicarius constitutus est à Vicario Generali, in casibus nempe, in quibus is independenter ab Episcopo alium designare potest, non potest Vicario, à quo substitutus, conferre beneficium; quia jam militat eadem ratio, quare ipse Vicarius generalis Episcopo, à quo constitutus, conferre nequeat beneficium. Castrop. n. 19.

Quæstio 695. An & qualiter valeat collatio facta à Vicario post ejus revocationem?

1. Respondeo primò: quod si Vicarius habens potestatem conferendi revocatus, seu amotus fuerit ab officio per Episcopum, valet adhuc collatio facta ab eo revocationem ignorante. Garc. n. 174 citans Sanch. l. 3. de matrimon. d. 30. n. 11. Sbro. l. 3. q. 36. Paris. d. reg. l. 7. q. 24. n. 41. Lancell. de attent. p. 3. c. 10. n. 23. Cora. p. 2. c. 8. n. 8. Rebuff. Boerium Selvam &c. In revocatione namque facta per Episcopum requiritur intimatio per ipsum Episcopum, aut de ejus ordinatione facta, alias valebunt gesta per Vicarium, etiam si habeat notitiam revocationis, quin & etiam si hæc publicè sit nota. Garc. n. 176. citans Sanch. ubi ante. Boerium decis. 347. Rebuff. in pr. tit. de forma Vicar. n. 210. Cuchum l. 3. tit. 8. n. 148. Cora. Sbro. Quin & Episcopus, licet revocari Vicarium, non censetur tamen voluisse hanc revocationem effectum habere, antequam sit ei pro ejus parte intimata, non secus ac etiam in constitutione Vicarii. Garc. n. 177.

2. Respondeo secundò: Collatio facta à Vicario revocato permortem, aut translationem Episcopi, aliámve vacationem Episcopatus valet, Vicario hanc vacationem ignorante. Garc. n. 175. citans Gonz. gl. 15. §. 2. n. 19. & §. 5. proem. n. 103. Lancell. ubi supran. 24. Paris. &c. testansq; sic decisum à rota in alienigenis Canonicatū. anno 1546. tametsi enim revocatio, seu portiùs expiratio Vicariatus habeat suum effectum, etiam non intimatā morte Episcopi, aliáve vacatione Episcopatus; eò quod sit à jure ipso

facta, ut Sanch. loc. cit. n. 4. Felin. in c. ex parte decan. de rescr. n. 8. Paris. apud Garc. n. 178. Valent tamen gesta per eum, quando communiter ignoratur mors, quamvis ipse Vicarius conscientius sit illius; ut etiam quando eiset communis error, & ignoratio revocationis, etiam ipsi intimatæ non autem quando communiter scitur mors, licet Vicarius eam ignoret. Garc. n. 179. ex Sanch. loc. cit. n. 4. & II. & I. 22. n. 59.

PARAGRAPHVS V.

De potestate Capituli tam sede plenâ, quam sede vacante, ejusque Vicario ad conferenda beneficia?

Quæstio 696. In genere an, & qualiter beneficiorum, tam existentium in ipsa Cathedrali, quam extra illam collatio competere possit, & de facto competit capitulo cathedrali sed Episcopali plena?

*1. Respondeo primò: capitulo, non secus ac pri-
vatus alius, habere potest jus conferendi be-
neficia extranea, hoc est, constituta extra ipsam ca-
thedrali privativè ad episcopum, & absque ejus
confusione. Castrop. Tr. 13. d. 2. p. 27. n. 2. citans Azor.
p. 2. l. 6. c. 25. q. 9. Goniz. gl. 45. n. 38. cum communi-*

2. Respondeo secundò, etiam quod ad præbendas & canonicatus ipsius cathedralis ex consuetudine seu præscriptione habere potest, & ordinariè habere solet jus conferendi illos sine episcopo, seu privativè ad episcopum. Castrop. loc. cit. n. 3. citans c. ex parte, de concess. præbenda. Hanc tamen consuetudinem debere esse immemoriam, ob vehementem juris resistentiam, ait Card. de Luca de benef. d. 31. n. 14. de quo erit specialis quæstio infra.

*3. Respondeo tertio: alia quóque beneficia inferiora existentia in cathedralibus ex consuetudine quandóque privativè spectant ad Capituli, aurali-
cujus illius Pralati, puta, Decani, Propositi, collationem, tametsi alias iure speciali sint simultaneæ collationis Episcopi & Capituli, ut dictum supra. Porrò Capitulum, dum ex legitima consuetudine nomine Ordinarii Collatoris venit, confert privativè ad Episcopum, Sede papali vacante, in mensibus alias reservatis Papæ, Card. de Luca loc. cit. n. 15. citans decis. Rota 980. n. 5. apud Seraphin.*

4. Respondeo quartò: præscindendo à consuetudine & ordinatione contraria fundatoris, communior sententia haberet, collationem in Cathedralibus de jure communi esse simultaneam Capituli & Episcopi, iuxta dicta superius. Lott. l. 2. q. 21. n. 8. citans Gl. in c. cum Ecclesia Vulterana, de elect. & in c. ult. de suppl. negl. Pralat. & in c. irrefragabilis. de off. Ordin. quas Glossas communiter receptas testatur Bellamer. Item Mantic. decis. 56. qui testatur hanc sententiam probatam fusse S. Congregationi Trid. Item Gonz. gl. 45. num. 39. Mand. ad reg. 17. q. 14. n. 2. &c. Observandum tamen ex eodem Lott. quod ait n. 9. quod, dum dicitur, sic jure communi esse cautum, ut in cathedralibus collatio sit simultanea, hoc non ita accipendum, quasi lex aliqua: vel canon idipsum expresse disponat, (textus enim cit. c. cum Ecclesia Vulterana, &c. postula-

fis